

opfattelse, at der så vidt muligt skulle gives adgang til sådan bistand også i beslaglæggelsessager.

Det var rigtigt, at de omtalte retsmøder var holdt for *lukkede døre*, men dette var sket i fuld overensstemmelse med retsplejelovens regler. Hvad angik *politiets udtalelser*, var det helt klart, at politiet aldrig udtaler sig om skyldspørgsmålet. Derimod måtte det helt åbenbart være i offentlighedens interesse, at politiet gav oplysning om de foretagne aktioner og begrundelserne for dem.

Når der var foretaget *beslaglæggelser* af de nævnte to blade, var det på baggrund af, at det var politiets opfattelse, at de indeholdt strafbare krænkelse af militære hemmeligheder. Om denne opfattelse var holdbar, måtte domstolene afgøre, og dette spørgsmål kunne ikke diskuteres i denne debat.

Man burde afholde sig fra at anvende udtrykket „militær infiltration på universitetsområdet“ om det, der var foregået i *Kejsergadesagen*. Det faktiske forhold var, at militæret efter aftale med universitetet havde fået overladt nogle lokaler, som man havde benyttet helt uden sammenhæng med de universitetsfunktioner, der foregik i de samme bygninger.

Med hensyn til det sidste punkt i forespørgslen henviste statsministeren til den redegørelse, justitsministeren havde givet i et svar den 10. september 1969 på et spørgsmål af Hanne Reintoft (F. sp. 8489, 1968-69). Når *tiltale* var *undladt*, var det i overensstemmelse med dansk retsplejes lovfæstede princip, at tiltale kun kan rejses, når der er rimelig udsigt til, at sagen kan gennemføres til fældende dom. Afgørelsen var i øvrigt påklaget til ombudsmanden, hvis behandling af sagen ikke var endeligt afsluttet.

Statsministeren understregede, at *efterretningstjenesterne* under deres arbejde i de aktuelle sager i enhver henseende havde fulgt deres instrukser. Endvidere sagde statsministeren:

„Om de danske efterretningstjenesters virksomhed vil jeg i øvrigt gerne fremhæve, at det her i folketinget er vedtaget, at Danmark skal have et efterretningsvæsen. Skal der være mening med det, må det også være effektivt, og det er nødvendigt at erkende, at dets effektivitet forringes i samme grad, som dets virksomhed lægges blot. Det tjener intet fornuftigt formål at lægge efterretningstjenesternes arbejde eller deres medarbejdere for had. Særlig de befolkningsgrupper, der værdsætter vore demokratiske frihedsrettigheder mest, må være blandt de første til at forstå og respektere nødvendigheden af at beskytte frihedsrettighederne. Det er klart, at efterretningstjenesterne hører under de forfatningsmæssige myndigheder, og at deres virksomhed skal udfoldes på lovens grund. Der er intet i den foreliggende situation, der berettiger en antagelse om, at dette ikke skulle være tilfældet.“

I den efterfølgende debat deltog — foruden *statsministeren* og *forespørgeren* — *forsvarsministeren*, *justitsministeren*, *Kjeld Olesen* (S),